

minden gyötrődés veleje nagy multság,
 mondták a klasszikusok, simogatva zöld fejem,
 kizárva a rémületet.
 ha szívedbe másvalaki téved,
 mint akire vártál,
 aludni fogsz remegés nélkül.

forgatókönyv

[SCENARIU]

: ne nevezetek pajtásotoknak,
 nem vagyok a tiétek.
 a rejtekben lévőök,
 mikor megpillantják az embereket, nem mondják,
 ott jönnek az embereink,
 hanem reszketnek,
 míg csapdájuk megtelik.

én arra a házra hasonlítok, melyben a karácsonyfát
 leborították.

ilyen volt, tudom, apám is.

MIHÓK TAMÁS FORDÍTÁSA

Teodora Coman

csendben

[PE TĂCUTE]

mert gyötör saját hangod keresése,
 arra ébredsz, hogy ereje és színe feleslegesen emelkedik,
 hogy szavaid izzanak, mintha a közönyös világgal
 egymagad vitatkoznál.
 mikor az alanyod szövetségese, hallgatsz,
 az ellenség nehogy rádtaláljon.
 a támadások közti feszült légkörben a légy zúgását sem hallani,
 és a ceruza hegyét sem, ahogy a rejtekben,
 halad a papíron.

isten hozott!

[BINE AI VENIT!]

az ipar teljes egészében azt ígéri, hogy menedékbe helyez
az erkölcsi normák elől. minden egyes fogkrém, bankkölcsön,
gyógyszer és más felélhető javak reklámja
változatlanul mosollyal zárul, olyan ez, mint a toborozási kampányok
végső szakasza.

az ipar teljes egészében felborította a korszellemet:
az ökológia leelőzte a természetet,
a bűvölet az értelmet,
a posztigazság az igazságot,
a kegyvesztés a(z) [második] esély jogát,
a név a személyt,
amióta mindenki előszeretettel
véleményt mond bármiről.

lehet, hogy el kellene ess a szerzői jogoktól,
ami a szövegeidet illeti (még mindig egy referenciákkal
túlpakolt önéletrajzzal hurcolnak egyik irodalmi fesztiválról
a másikra).
tudod, hogy könyv nélkül nem létezel,
a könyv pedig nélküled minden.
és te, akiről most beszélek – te ki vagy?
ügyvezető és felhasználó vagyok,
majd ember.

MIHÓK TAMÁS FORDÍTÁSA

